

[Industriministeren]

gennemføre en lovændring med henblik herpå.

For så vidt angår den foreliggende sag vedrørende discountredegørelsen, skal jeg oplyse følgende om aspekterne i sagen, herunder om det lovgrundlag, hvorpå monopol-direktoratet har udarbejdet redegørelsen. Jeg skal endvidere komme ind på indholdet af de rejste klager og det nærmere indhold af og begrundelsen for ministeriets og min afgørelse.

Om lovgrundlaget kan jeg oplyse, at direktoratet i december 1982 med henvisning til monopollovens § 1 udarbejdede en redegørelse »Discountbutikker i dagligvarehandelen, markedsstruktur og prisforhold«.

I medfør af monopollovens § 19 er der i regulativ for monopoldirektoratet nr. 209 af 18. juli 1955 givet retningslinjer for udarbejdelse og offentliggørelse af sådanne undersøgelser. Af særlig betydning i denne sammenhæng er regulativets bestemmelse om, at fortrolige og hemmelige oplysninger ikke må offentliggøres, og at der forinden offentliggørelse skal gives de pågældende organisationer og enkeltvirksomheder lejlighed til at udtale sig.

Efter monopollovens § 15, stk. 1, er monopoltilsynet beføjet til at kræve meddelt alle sådanne oplysninger, som skønnes nødvendige for dets virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser. Tilsynet kan således kræve indsendt udskrifter af protokol- og regnskabsmateriale og indkalde personer til mundtlig forklaring.

Endvidere er tilsynet berettiget til at få adgang til regnskaber og regnskabsbøger og til på stedet at foretage de til forholdenes oplysning fornødne undersøgelser. De oplysninger, der indgår i redegørelsen, er indhentet i medfør af denne bestemmelse ved inspektørbesøg hos enkeltvirksomheder.

I § 15, stk. 2, står der imidlertid, at den, der afgiver oplysningerne, over for rådets formand kan fremsætte begæring om, at tekniske oplysninger ikke afgives over for det samlede råds medlemmer. Dette er en begrænsning – selv over for rådets medlemmer – af hensyn til at undgå ødelæggende virkninger for virksomheden eller for branchen, og dette må også gælde for redegørelserne, som omhandler hele brancher.

Udarbejdelse af redegørelser i medfør af monopol- og pris- og avanceloven varetages af monopoltilsynets direktorat som en direktoratsopgave.

Monopolrådet medvirker ikke ved udarbejdelsen af disse redegørelser, ligesom de ikke forelægges for monopolrådet, forinden de udsendes. Det er praksis, at monopoldirektoratet som led i den almindelige orientering af rådets formand og forretningsudvalget i øvrigt også orienterer om større redegørelser, som udarbejdes af direktoratet. Det har da også været tilfældet for discountredegørelsens vedkommende. Proceduren tager alene sigte på en orientering af forretningsudvalget, men ikke på, at udvalget skal behandle eller vurdere disse redegørelser.

Klager over offentliggørelse af sådanne undersøgelser kan ifølge en kendelse fra monpolankenævnet fra 1960 ikke indbringes for nævnet og må herefter efter sædvanlig administrativ rekurs indbringes for industriministeriet.

Som rekursinstans påhviler det herefter industriministeren at tage stilling til, om de i regulativet givne forskrifter er overholdt. Der foreligger ikke fortilfælde, hvor der har været forelagt ministeriet klager over de af monopoldirektoratet udarbejdede redegørelser, forinden disse er blevet offentliggjort, og der foreligger således ikke tilfælde, hvor industriministeriet, respektive handelsministeriet, har haft anledning til at tage stilling til sådanne klager.

Hvad angår klagerne, kan jeg oplyse, at en række organisationer og enkeltvirksomheder over for monopoldirektoratet er fremkommet med indsigelser vedrørende discountredegørelsen. Industriministeriet har modtaget klager fra Dansk Organisation af Detailhandelskæder, der bl.a. repræsenterer nogle discountkæder, og Dansk Dagligvareleverandør Forening, Industrirådet og De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark samt en lang række enkeltvirksomheder. Klagepunkterne kan kort siges at falde i tre grupper.

Et væsentligt klagepunkt er, at visse af de i redegørelsen indeholdte oplysninger er af et så specifikt og detaljeret indhold, at disse efter monopollovens og regulativets bestemmelser ikke må offentliggøres. Flere klagere, herunder Dansk Organisation af Detailhandelskæder, har gjort dette synspunkt gældende.